

eucaristía arrupeVLC

V domingo tiempo Cuaresma - Ciclo A - 22/03/2026 - AÑO IV

Leemos poco a poco la encíclica Laudato Si'

Lecturas del domingo

Oración de los fieles

Oración final

Oración diaria para la Cuaresma. Movimiento Laudato Si'

Yo soy la resurrección
y la vida

Ez 37, 12-14

Salmo 129

Rom 8, 8-11

Jn 11, 1-45

“Porque todas las criaturas están conectadas, cada una debe ser valorada con afecto y admiración, y todos los seres nos necesitamos unos a otros.”

LAUDATO SI'

42

Es necesario invertir mucho más en investigación para entender mejor el comportamiento de los ecosistemas y analizar adecuadamente las diversas variables de impacto de cualquier modificación importante del ambiente.

Porque todas las criaturas están conectadas, cada una debe ser valorada con afecto y admiración, y todos los seres nos necesitamos unos a otros.

Cada territorio tiene una responsabilidad en el cuidado de esta familia, por lo cual debería hacer un cuidadoso inventario de las especies que alberga en orden a desarrollar programas y estrategias de protección, cuidando con especial preocupación a las especies en vías de extinción.

**MOVIMIENTO
LAUDATO SI'**
Católicos por Nuestra Casa Común

MONICIÓN DE ENTRADA

Estamos caminando juntos, paso a paso, hacia la Pascua, ya a las puertas de la Semana Santa.

Hoy contemplamos a un Dios que no tiene miedo de mancharse los pies con el barro de nuestra historia, que se acerca con ternura para sacarnos de nuestras cuevas y de todo lo que nos aprisiona.

Se nos muestra como ese amigo cercano que llora con nuestro dolor, que nos abraza en lo que nos duele, pero que también nos llama con fuerza y cariño: «¡Sal fuera!». Nos invita a dejar atrás todo lo que huele a muerte en nuestro mundo —la injusticia, el hambre, la falta de amor— y a abrir los brazos a una vida plena de entrega y de servicio. Él es la Vida que florece incluso en medio del desierto.

Hoy le pedimos un corazón valiente y sencillo para vivir como resucitados, llevando luz y esperanza a un mundo que, más que nunca, necesita testigos llenos de amor.

MONICIÓN PARA LAS LECTURAS

Ezequiel nos muestra a Dios que le habla a un pueblo desalentado y exiliado; el anuncio de que el Espíritu de Dios puede abrir nuestras tumbas de desesperanza para hacernos volver a la tierra de la promesa.

Pablo, nos muestra que el mismo Espíritu que resucitó a Jesús habita ya en nosotros. No somos esclavos de la muerte ni del pecado, sino portadores de una Vida eterna que comienza aquí y ahora.

El Evangelio, nos revela a Jesús como la Resurrección y la Vida y nos invita a desatarnos de todo lo que nos oprime.

PRIMERA LECTURA

Lectura de la profecía de Ezequiel (37,12-14):

Así dice el Señor: «Yo mismo abriré vuestros sepulcros, y os haré salir de vuestros sepulcros, pueblo mío, y os traeré a la tierra de Israel.

Y, cuando abra vuestros sepulcros y os saque de vuestros sepulcros, pueblo mío, sabréis que soy el Señor.

Os infundiré mi espíritu, y viviréis; os colocaré en vuestra tierra y sabréis que yo, el Señor, lo digo y lo hago.»

Oráculo del Señor.

Palabra de Dios.

SALMO RESPONSORIAL

**R/. Del Señor viene la misericordia,
la redención copiosa**

Desde lo hondo a ti grito, Señor;
Señor, escucha mi voz,
estén tus oídos atentos
a la voz de mi súplica. R/.

Si llevas cuentas de los delitos, Señor,
¿quién podrá resistir?
Pero de ti procede el perdón,
y así infundes respeto. R/.

Mi alma espera en el Señor,
espera en su palabra;
mi alma aguarda al Señor,
más que el centinela la aurora.
Aguarde Israel al Señor,
como el centinela la aurora. R/.

Porque del Señor viene la misericordia,
la redención copiosa;
y él redimirá a Israel
de todos sus delitos. R/.

SEGONA LECTURA

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires de la carn no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires de la carn sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i, si algú de vosaltres no tinguera l'Esperit de Crist, no seria de Crist.

Però, si Crist està en vosaltres, encara que el cos haja de morir per culpa del pecat, com que sou justs, l'Esperit és la vostra vida. I, si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

Paraula de Déu.

DÉU OPTA PELS POBRES

Déu és amor misericordiós i el seu projecte d'amor, que s'estén i es realitza en la història, és abans que res el seu descens i la seua vinguda entre nosaltres per a lliurar-nos de l'esclavitud, de les pors, del pecat i del poder de la mort. Amb una mirada misericordiosa i el cor ple d'amor, Ell es va dirigir a les seues criatures, fent-se càrrec de la seua condició humana i, per tant, de la seua pobresa. Precisament per a compartir els límits i les fragilitats de la nostra naturalesa humana, Ell mateix es va fer pobre, va nàixer en carn com nosaltres, l'hem conegut en la xicotetesa d'un xiquet col·locat en un pessebre i en l'extrema humiliació de la creu; allí va compartir la nostra pobresa radical, que és la mort.

Es comprén bé, llavors, per què es pot parlar també teològicament d'una opció preferencial de Déu pels pobres, una expressió nascuda en el context del continent llatinoamericà i en particular en l'Assemblea de Puebla, però que ha sigut ben integrada en el magisteri de l'Església successiu. Esta «preferència» no indica mai un exclusivisme o una discriminació cap a altres grups, que en Déu serien impossibles; esta desitja subratllar l'acció de Déu que es compadeix davant la pobresa i la debilitat de tota la humanitat i, volent inaugurar un Regne de justícia, fraternitat i solidaritat, es preocupa particularment d'aquells que són discriminats i oprimits, demanant-nos també a nosaltres, la seua Església, una opció ferma i radical en favor dels més febles.

Lleó XIV, Dilexit te (Jo t'he estimat) 14

EVANGELIO

Lectura del santo evangelio según san Juan (11,3-7.17.20-27.33b-45):

En aquel tiempo, las hermanas de Lázaro mandaron recado a Jesús, diciendo: «Señor, tu amigo está enfermo.»

Jesús, al oírlo, dijo: «Esta enfermedad no acabará en la muerte, sino que servirá para la gloria de Dios, para que el Hijo de Dios sea glorificado por ella.»

Jesús amaba a Marta, a su hermana y a Lázaro. Cuando se enteró de que estaba enfermo, se quedó todavía dos días en donde estaba.

Sólo entonces dice a sus discípulos: «Vamos otra vez a Judea.»

Cuando Jesús llegó, Lázaro llevaba ya cuatro días enterrado. Cuando Marta se enteró de que llegaba Jesús, salió a su encuentro, mientras María se quedaba en casa.

Y dijo Marta a Jesús: «Señor, si hubieras estado aquí no habría muerto mi hermano. Pero aún ahora sé que todo lo que pidas a Dios, Dios te lo concederá.»

Jesús le dijo: «Tu hermano resucitará.»

Marta respondió: «Sé que resucitará en la resurrección del último día.»

Jesús le dice: «Yo soy la resurrección y la vida: el que cree en mí, aunque haya muerto, vivirá; y el que está vivo y cree en mí, no morirá para siempre. ¿Crees esto?»

Ella le contestó: «Sí, Señor: yo creo que tú eres el Mesías, el Hijo de Dios, el que tenía que venir al mundo.»

Jesús sollozó y, muy conmovido, preguntó: «¿Dónde lo habéis enterrado?»

Le contestaron: «Señor, ven a verlo.»

Jesús se echó a llorar. Los judíos comentaban: «¿Cómo lo quería!»

Pero algunos dijeron: «Y uno que le ha abierto los ojos a un ciego, ¿no podía haber impedido que muriera éste?»

Jesús, sollozando de nuevo, llega al sepulcro. Era una cavidad cubierta con una losa.

Dice Jesús: «Quitad la losa.»

Marta, la hermana del muerto, le dice: «Señor, ya huele mal, porque lleva cuatro días.»

Jesús le dice: «¿No te he dicho que si crees verás la gloria de Dios?»

Entonces quitaron la losa.

Jesús, levantando los ojos a lo alto, dijo: «Padre, te doy gracias porque me has escuchado; yo sé que tú me escuchas siempre; pero lo digo por la gente que me rodea, para que crean que tú me has enviado.»

Y dicho esto, gritó con voz potente: «Lázaro, ven afuera.»

El muerto salió, los pies y las manos atados con vendas, y la cara envuelta en un sudario.

Jesús les dijo: «Desatadlo y dejadlo andar.»

Y muchos judíos que habían venido a casa de María, al ver lo que había hecho Jesús, creyeron en él.

Palabra de Dios

ORACIÓN DE LOS FIELES

SACERDOTE: Jesús tu eres la Resurrección y la Vida, hoy nos llamas a salir de nuestras parálisis y miedos. Haz que seamos artesanos de un mundo nuevo, donde la vida florezca para todos y todas. A cada petición contestamos,

R. Enséñanos a caminar libres, Señor.

R. Ensenya'ns a caminar lliures, Senyor.

Por la Iglesia, comunidad de seguidores. Para que no sea una institución de muros, sino un hospital de campaña que desate las vendas del sufrimiento y sea servidora fiel de la Vida.

R. Enséñanos a caminar libres, Señor.

Por las víctimas de la guerra y el abuso de poder. Para que el grito de los oprimidos derribe la soberbia de las armas y comprendamos que la paz solo nace de la justicia social y la dignidad humana.

R. Enséñanos a caminar libres, Señor.

Por nuestra Tierra, la Casa Común: Para que escuchemos el clamor de los pobres y de la naturaleza herida, convirtiéndonos en cuidadores humildes frente a la ambición que todo lo devora.

R. Enséñanos a caminar libres, Señor.

Pels nostres germans migrants, malalts, refugiats i més febles: perquè ningú siga descartat com un rebuig de la societat, sinó reconegut com algú a qui Jesús també crida pel seu nom, tal com va fer amb Llätzer.

R. Ensenya'ns a caminar lliures, Senyor.

Pels jóvens que busquen el seu camí: Perquè no es deixen robar l'esperança per un món que els explota, i la seua energia ens ajude a tots a despertar de la resignació i el desànim.

R. Ensenya'ns a caminar lliures, Senyor.

Per la nostra comunitat camí de la Pasqua: Perquè el pas del Senyor ens traga de les nostres xicotetes "tombes" d'egoisme i ens faça testimonis vius de la seua Resurrecció al carrer.

R. Ensenya'ns a caminar lliures, Senyor.

JHS

ORACIÓN FINAL

Lázaro

Hay un silencio opresivo,
doloroso, vacío,
congelado.

Nada se mueve.

La vida ha huido,
precipitada en su deserción,
dejando demasiado
por decir.

Tras la losa
yace, inerte,
un cuerpo derrotado.
Se lamenta, en una quietud
ya eterna.

Me venció el tiempo,
la fragilidad, mi poca fe.
Me paralizó no ver
que el mundo era otra cosa.

Me mató el peso
de un ego insaciable.

Me desangré por la herida
de los sueños incumplidos.

Entonces, de repente,
una voz.
Sal afuera.

Calor.

¿Qué es esto que siento?
¿Será posible
la esperanza?
Sal afuera.

Y sabe, en este silencio
ahora habitado,
que le aguarda
la Vida,
que unos brazos abiertos
le esperan,
para bailar, juntos,
sobre los restos
de su derrota.

Dios mismo,
de nuevo en su horizonte.

Hoy puedes empezar
de nuevo.

La Plataforma de Acción Laudato Si' empodera a la Iglesia universal y a todas las personas de buena voluntad para responder a la Laudato Si', la encíclica del Papa Francisco sobre el cuidado de nuestra casa común.

Explorando las antiguas enseñanzas de nuestra fe a la luz de la crisis ecológica actual, Laudato Si' nos enseña que "todo está conectado". (LS 91) Al descuidar nuestra relación con nuestro divino Creador, las relaciones humanas se han decaído y nuestro mundo se ha vuelto más caliente, menos estable y menos vivo. Como resultado, todos sufrimos, y sobre todo los más pobres y vulnerables. Nos enfrentamos a una "compleja crisis socio-ambiental". (LS 139)

Hay esperanza. El Papa Francisco nos llama a desarrollar una "amorosa conciencia" de esta casa que compartimos y a actuar desde los valores en los que creemos. (LS 220)

Apoyados en el firme terreno de "tres relaciones fundamentales estrechamente conectadas: la relación con Dios, con el prójimo y con la tierra", nos comprometemos a emprender "largos procesos de regeneración". (LS 66, 202) Asumimos el lugar que nos corresponde en el "orden y dinamismo" que nuestro Creador ha establecido, y buscamos urgentemente nuevas formas de vivir con "creatividad y entusiasmo" (LS 221, 220).

Laudat **Si'**
ARRUPE VALÈNCIA **VLC**

Si estás interesada en pertenecer al Círculo Laudato Si' Arrupe València contacta por correo electrónico con laudatosi@centroarrupevalencia.org

ALMA DE CRISTO

Alma de Cristo, santifícame.
Cuerpo de Cristo, sálvame.
Sangre de Cristo, embriágame.
Agua del Costado de Cristo, lávame.
Pasión de Cristo, confórtame.
¡Oh buen Jesús, óyeme!
Dentro de tus llagas, escóndeme.
No permitas que me aparte de ti.
Del enemigo malo, defiéndeme.
En la hora de mi muerte, llámame.
Y mándame ir a ti,
para que con tus santos te alabe,
por los siglos de los siglos.

Amén

TOMAD SEÑOR Y RECIBID

Tomad, Señor, y recibid
toda mi libertad,
mi memoria,
mi entendimiento,
y toda mi voluntad,
todo mi haber y mi poseer;
Vos me disteis,
A Vos, Señor, lo torno.
Todo es vuestro,
disponed todo a vuestra voluntad;
dadme vuestro amor y gracia,
que con ésta me basta.

Amén

Señor, Dios de paz, escucha nuestra súplica.

Hemos intentado muchas veces y durante muchos años resolver nuestros conflictos con nuestras fuerzas, y también con nuestras armas; tantos momentos de hostilidad y de oscuridad; tanta sangre derramada; tantas vidas destrozadas; tantas esperanzas abatidas... Pero nuestros esfuerzos han sido en vano.

Ahora, Señor, ayúdanos tú. Danos tú la paz, enséñanos tú la paz, guíanos tú hacia la paz. Abre nuestros ojos y nuestros corazones, y danos la valentía para decir: «¡Nunca más la guerra!»; «con la guerra, todo queda destruido». Infúndenos el valor de llevar a cabo gestos concretos para construir la paz.

Señor, Dios de Abraham y los Profetas, Dios amor que nos has creado y nos llamas a vivir como hermanos, danos la fuerza para ser cada día artesanos de la paz; danos la capacidad de mirar con benevolencia a todos los hermanos que encontramos en nuestro camino. Haznos disponibles para escuchar el clamor de nuestros ciudadanos que nos piden transformar nuestras armas en instrumentos de paz, nuestros temores en confianza y nuestras tensiones en perdón.

Mantén encendida en nosotros la llama de la esperanza para tomar con paciente perseverancia opciones de diálogo y reconciliación, para que finalmente triunfe la paz. Y que sean desterradas del corazón de todo hombre estas palabras: división, odio, guerra. Señor, desarma la lengua y las manos, renueva los corazones y las mentes, para que la palabra que nos lleva al encuentro sea siempre «hermano», y el estilo de nuestra vida se convierta en shalom, paz, salam. Amén.

- Papa Francisco, Invocación por la paz, 8 de junio de 2014

AMDG

Oración por nuestra tierra

Dios omnipotente,
que estás presente en todo el universo
y en la más pequeña de tus criaturas,
Tú, que rodeas con tu ternura todo lo que existe,
derrama en nosotros la fuerza de tu amor
para que cuidemos la vida y la belleza.

Inúndanos de paz, para que vivamos como
hermanos y hermanas
sin dañar a nadie.

Dios de los pobres,
ayúdanos a rescatar
a los abandonados y olvidados de esta tierra
que tanto valen a tus ojos.

Sana nuestras vidas,
para que seamos protectores del mundo
y no depredadores,
para que sembremos hermosura
y no contaminación y destrucción.

Toca los corazones
de los que buscan sólo beneficios
a costa de los pobres y de la tierra.

Enséñanos a descubrir el valor de cada cosa,
a contemplar admirados,
a reconocer que estamos profundamente unidos
con todas las criaturas
en nuestro camino hacia tu luz infinita.

Gracias porque estás con nosotros todos los días.
Aliéntanos, por favor, en nuestra lucha
por la justicia, el amor y la paz.

Papa Francisco, Laudato Si', 2015.

eucaristia arrupeVLC

V diumenge de Quaresma – Cicle A – 22/03/2026 – ANY IV

- Llegim a poc a poc l'encíclica Laudato Si'
- Lectures del diumenge
- Oració de les persones fidels
- Oració final
- Oració diària per a la Quaresma. Moviment Laudato Si'

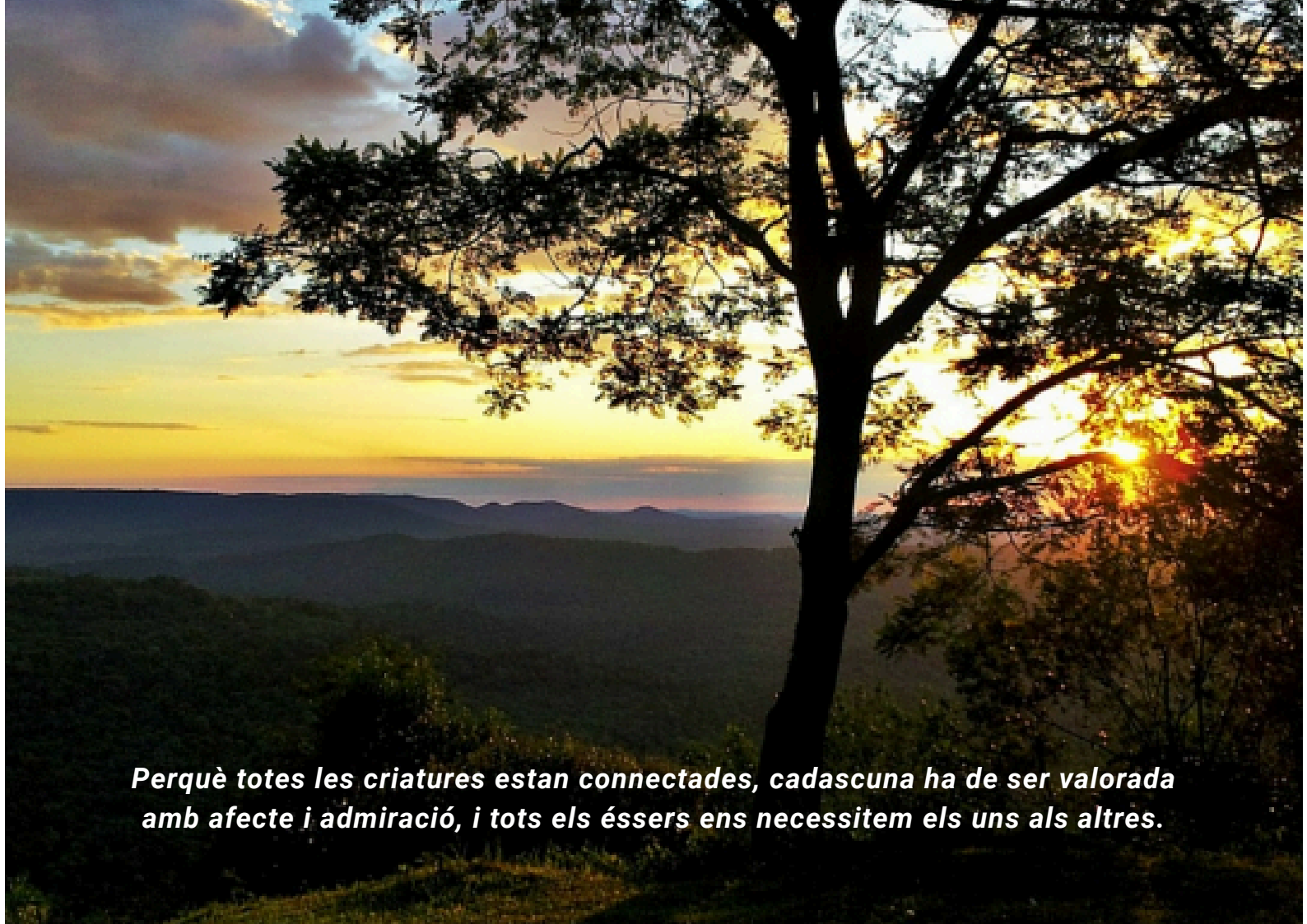
Jo sóc la resurrecció
i la vida

Ez 37, 12-14

Salmo 129

Rom 8, 8-11

Jn 11, 1-45

Perquè totes les criatures estan connectades, cadascuna ha de ser valorada amb afecte i admiració, i tots els éssers ens necessitem els uns als altres.

LAUDATO SI'

42

És necessari invertir molt més en investigació per a entendre millor el comportament dels ecosistemes i analitzar adequadament les diverses variables d'impacte de qualsevol modificació important de l'ambient.

Perquè totes les criatures estan connectades, cadascuna ha de ser valorada amb afecte i admiració, i tots els sers ens necessitem els uns als altres.

Cada territori té una responsabilitat en la cura d'esta família, per la qual cosa hauria de fer un inventari curat de les espècies que alberga per tal de desenrotllar programes i estratègies de protecció, cuidant amb especial preocupació les espècies en vies d'extinció.

**MOVIMIENTO
LAUDATO SI'**
Católicos por Nuestra Casa Común

MONICIÓ D'ENTRADA

Estem caminant junts, pas a pas, cap a la Pasqua, ja a les portes de la Setmana Santa.

Hui contemplem un Déu que no té por d'embrutar-se els peus amb el fang de la nostra història, que s'acosta amb tendresa per a traure'ns de les nostres coves i de tot allò que ens té atrapats. El seu Esperit bufa suau per a despertar-nos del son de la indiferència i ens diu al cor que no hem sigut creats per a la foscor ni per a l'opressió, sinó per a la bonica llibertat de ser fills i filles seus.

Jesús se'ns mostra com eixe amic pròxim que plora amb el nostre dolor, que ens abraça en allò que ens pesa, però que també ens crida amb força i estima: «Ix fora!». Ens convida a deixar arrere tot el que fa olor de mort en el nostre món –la injustícia, la fam, la falta d'amor– i a obrir els braços a una vida plena d'entrega i de servici. Ell és la vida que floreix inclús enmig del desert.

En l'Eucaristia, eixe encontre que ens reunit com a família que espera i que lluita, li demanem un cor valent i senzill per a viure com a ressuscitats, portant llum i esperança a un món que, més que mai, necessita testimonis plens d'amor.

MONICIÓ PER A LES LECTURES

Hui la Paraula ens posa en peu i ens obri els ulls. En el profeta Ezequiel, veiem un Déu que parla a un poble desalentat i exiliat per a anunciar-li que el seu Esperit pot obrir les nostres tombes de desesperança i fer-nos tornar a la terra de la promesa.

Pau ens recorda que este mateix Esperit que va ressuscitar Jesús ja habita en nosaltres: no som esclaus de la mort ni del pecat, sinó portadors d'una Vida eterna que comença ací i ara, en el nostre dia a dia.

Finalment, l'Evangelí ens revela Jesús com la Resurrecció i la Vida, i ens llança una invitació urgent a deslligar-nos de tot el que ens oprimix per a caminar en llibertat.

PRIMERA LECTURA

Lectura del llibre de l'Èxode (17,3-7)

En aquells dies, el poble, torturat per la set, murmurà contra Moisès: «¿Ens has fet eixir d'Egipte per a fer-nos morir de set a nosaltres, als nostres fills i als nostres ramats?»

Moisès clamà al Senyor i digué: «¿Què puc fer amb aquest poble? Poc falta perquè m'apedreguen.»

El Senyor respongué a Moisès: «Presenta't davant el poble portant amb tu alguns dels ancians d'Israel; porta també en la mà el bastó amb què colpejares el riu, i vés-te'n, que jo estaré allí davant de tu, sobre la roca, a l'Horeb; colpejaràs la roca, i en brollarà aigua perquè el poble pugui beure.»

Moisès ho féu així a la vista dels ancians d'Israel. I posà a aquell lloc el nom de Massà i Meribà, per la disputa dels fills d'Israel i perquè havien temptat el Senyor dient: «¿És o no és el Senyor enmig de nosaltres?»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.

Des de l'abisme vos cride, Senyor.
Escolteu el meu clam.
Estigueu atent, escolteu aquest clam que vos suplica. R/

Si tinguéreu en compte les culpes.
¿qui es podria sostenir?
Però és molt vostre perdonar,
i això ens infon respecte. R/

Confie en la paraula del Senyor.
La meua ànima hi confia.
Espera al Senyor la meua ànima,
més que els sentinelles el matí. R/

Que esperen el matí els sentinelles!
Israel espera el Senyor,
perquè són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.
És ell qui redimeix Israel
de totes les seues culpes. R/

SEGONA LECTURA

Lectura de la carta de l'apòstol sant Pau als Romans (5,1-2.5-8)

Ara que ja som justs, per la fe, estem en pau amb Déu gràcies a nostre Senyor Jesucrist. Per ell, en virtut de la fe, tenim accés a esta gràcia en la qual ens mantenim i ens gloriem, mentre esperem la glòria de Déu. [...] En efecte, quan encara érem dèbils, en el moment assignat, Crist va morir pels malvats. Certament, és difícil trobar algú disposat a morir per un home just; per una persona bona potser algú s'arriscaria a donar la vida. Ara bé, Déu va demostrar l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors.

Paraula de Déu.

DÉU OPTA PELS POBRES

Déu és amor misericordiós i el seu projecte d'amor, que s'estén i es realitza en la història, és abans que res el seu descens i la seua vinguda entre nosaltres per a lliurar-nos de l'esclavitud, de les pors, del pecat i del poder de la mort. Amb una mirada misericordiosa i el cor ple d'amor, Ell es va dirigir a les seues criatures, fent-se càrrec de la seua condició humana i, per tant, de la seua pobresa. Precisament per a compartir els límits i les fragilitats de la nostra naturalesa humana, Ell mateix es va fer pobre, va nàixer en carn com nosaltres, l'hem conegut en la xicotetesa d'un xiquet col·locat en un pessebre i en l'extrema humiliació de la creu; allí va compartir la nostra pobresa radical, que és la mort.

Es comprén bé, llavors, per què es pot parlar també teològicament d'una opció preferencial de Déu pels pobres, una expressió nascuda en el context del continent llatinoamericà i en particular en l'Assemblea de Puebla, però que ha sigut ben integrada en el magisteri de l'Església successiu. Esta «preferència» no indica mai un exclusivisme o una discriminació cap a altres grups, que en Déu serien impossibles; esta desitja subratllar l'acció de Déu que es compadeix davant la pobresa i la debilitat de tota la humanitat i, volent inaugurar un Regne de justícia, fraternitat i solidaritat, es preocupa particularment d'aquells que són discriminats i oprimits, demanant-nos també a nosaltres, la seua Església, una opció ferma i radical en favor dels més febles.

Lleó XIV, Dilexit te (Jo t'he estimat) 14

EVANGELI

Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

En aquell temps, Jesús digué: «Llàtzer és mort. M'alegre de no haver estat allà; serà en profit vostre, perquè cregueu. Però ara, anem-hi.» Tomàs, el Bessó, digué als seus companys: «Anem-hi també nosaltres; morirem amb ell.» Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llàtzer estava al sepulcre. Betània és prop de Jerusalem, cosa de tres quilòmetres, i molts dels jueus havien vingut a donar el condol a Marta i a Maria per la mort del seu germà.

Marta, quan va saber que Jesús arribava, eixí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéreu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però, fins i tot ara, jo sé que Déu vos concedirà tot allò que li demaneu.» Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà.» Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressuscite el darrer dia.»

Li diu Jesús: «Jo sóc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que hagen mort, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. ¿Creus açò?» Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de vindre al món.»

Havent dit això, se n'anà a cridar la seua germana Maria i li digué en veu baixa: «El Mestre és aquí i et crida.» Quan ella sentí això, s'alçà tot seguit i anà a trobar-lo. Jesús encara no havia entrat al poble, sinó que estava a l'indret on Marta l'havia trobat.

Els jueus que estaven amb ella a casa per donar-li el condol, en veure que s'alçava així i se n'anava, la seguiren, pensant-se que anava a plorar vora el sepulcre. Maria arribà on era Jesús i, en veure'l, es llançà als seus peus i li digué: «Senyor, si haguéreu estat aquí el meu germà no s'hauria mort.»

Jesús, quan va veure com plorava, i com ploraven també els jueus que l'havien acompanyada, es commogué profundament i es contorbà. Llavors, preguntà: «On l'heu posat?» Li diuen: «Veni a veure-ho, Senyor.» A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava.» Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, ¿no hauria pogut fer que Llàtzer no morira?»

Jesús, commogut una altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Lleveu la llosa.» Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort.» Li respon Jesús: «¿No t'he dit que, si creus, veuràs la glòria de Déu?» Llavors, van llevar la llosa. Després, Jesús alçà els ulls al cel i digué:

«Pare, vos done gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic açò perquè ho sàpia la gent que em rodeja i creguen que sou vós qui m'heu enviat.» Havent dit això, cridà fort:

«Llàtzer, vine a fora.» I el mort isqué. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar, i la cara lligada amb un mocador.

Jesús els digué: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.»

Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veren allò que va fer Jesús, cregueren en ell.

Paraula del Senyor.

ORACIÓ DE LOS FIELES

SACERDOT: Jesús, tu eres la Resurrecció i la Vida, hui ens crides a eixir de les nostres paràlisis i pors. Fes que siguem artesans d'un món nou, on la vida floresca per a tots i totes. A cada petició contestem:

R. Ensenya'ns a caminar lliures, Senyor.

Per l'Església, comunitat de seguidors: Perquè no siga una institució de murs, sinó un hospital de campanya que deslligue les benes del patiment i siga servidora fidel de la Vida. R.

R. Ensenya'ns a caminar lliures, Senyor.

Per les víctimes de la guerra i l'abús de poder: Perquè el crit dels oprimits derroque la supèrbia de les armes i compreguem que la pau només naix de la justícia i la dignitat humana.

R. Ensenya'ns a caminar lliures, Senyor.

Per la nostra Terra, la Casa Comuna: Perquè escoltem el clam dels pobres i de la natura ferida, convertint-nos en cuidadors humils davant l'ambició que tot ho devora.

R. Ensenya'ns a caminar lliures, Senyor.

Pels nostres germans migrants, malalts, refugiats i més febles: perquè ningú siga descartat com un rebuig de la societat, sinó reconegut com algú a qui Jesús també crida pel seu nom, tal com va fer amb Llätzer.

R. Ensenya'ns a caminar lliures, Senyor.

Pels jòvens que busquen el seu camí: Perquè no es deixen robar l'esperança per un món que els explota, i la seua energia ens ajude a tots a despertar de la resignació i el desànim.

R. Ensenya'ns a caminar lliures, Senyor.

Per la nostra comunitat camí de la Pasqua: Perquè el pas del Senyor ens traga de les nostres xicotetes "tombes" d'egoisme i ens faça testimonis vius de la seua Resurrecció al carrer.

R. Ensenya'ns a caminar lliures, Senyor.

JHS

ORACIÓ FINAL

Llàtzer

Hi ha un silenci opressiu,
dolorós, buit,
congelat.

Res no es mou.

La vida ha fugit,
precipitada en la seua deserció,
deixant massa
per dir.

Darrere de la llosa
jau, inerte,
un cos derrotat.

Es lamenta, en una quietud
ja eterna.

Em va véncer el temps,
la fragilitat, la meua poca fe.

Em va parilitzar no veure
que el món era una altra cosa.
Em va matar el pes
d'un ego insaciable.

Em vaig dessagnar per la ferida
dels somnis incomplits.

Llavors, de sobte,
una veu.

Ix fora.

Calor.

Què és això que sent?
Serà possible
l'esperança?
Ix fora.

I sap, en este silenci
ara habitat,
que l'aguarda
la Vida,
que uns braços oberts
l'esperen,
per a ballar, junts,
sobre les restes
de la seua derrota.

Déu mateix,
de nou en el seu horitzó.

Hui pots començar
de nou.

La Plataforma d'Acció Laudato Si' dona força a l'Església universal i a totes les persones de bona voluntat perquè puguin respondre a la Laudato Si', l'encíclica del papa Francesc sobre la cura de la nostra casa comuna.

A la llum de la crisi ecològica actual, i recuperant els ensenyaments antics de la nostra fe, Laudato Si' ens recorda que "tot està connectat" (LS 91). Quan descuidem la nostra relació amb el nostre Creador, també es deterioren les relacions humanes, i el món esdevé més calent, menys estable i menys viu. Tots en patim les conseqüències, especialment els més pobres i vulnerables. Ens trobem davant d'una "complexa crisi socioambiental" (LS 139).

Tot i això, hi ha esperança. El papa Francesc ens convida a desenvolupar una "amorosa consciència" d'aquesta casa que compartim i a actuar d'acord amb els valors que professam (LS 220).

Arrelats en el sòlid fonament de "tres relacions fonamentals estretament connectades: la relació amb Déu, amb el proïsme i amb la terra", ens comprometem a iniciar "llargs processos de regeneració" (LS 66, 202). Assumim el lloc que ens correspon en "l'ordre i dinamisme" establits pel nostre Creador, i busquem amb urgència noves maneres de viure amb "creativitat i entusiasme" (LS 221, 220).

Laudat **Si'**
ARRUPE VALÈNCIA VLC

Si estàs interessada en pertànyer al Círcul Laudato Si' Arrupe València, posa't en contacte per correu electrònic amb laudatosi@centroarrupevalencia.org

ALMA DE CRIST

Alma de Crist, santifica'm.
Cos de Crist, salva'm.
Sang de Crist, embriaga'm.
Aigua del costat de Crist, renta'm.
Passió de Crist, conforta'm.
Oh bon Jesús, escolta'm.
Dins de les teues llagues, amaga'm.
No permetes que m'aparte de tu.
Del mal enemic, defensa'm.
En l'hora de la meua mort, crida'm.
I mana'm anar a tu,
perquè amb els teus sants et pugam
lloar
pels segles dels segles.

Amén.

PRENEU SENYOR I REBEU

Preneu, Senyor, i rebeu
tota la meua llibertat,
la meua memòria,
el meu enteniment,
i tota la meua voluntat,
tot el meu haver i el meu posseir;
Vós em vau donar,
A Vós, Senyor, ho torne.
Tot és vostre,
disposeu tot a la vostra voluntat;
doneu-me el vostre amor i gràcia,
que amb esta em basta.

Amén

Senyor, Déu de pau, escolta la nostra súplica.

Hem intentat moltes vegades i durant molts anys resoldre els nostres conflictes amb les nostres forces, i també amb les nostres armes; tants moments d'hostilitat i de foscor; tanta sang vessada; tantes vides destrossades; tantes esperances abatudes... Però els nostres esforços han sigut en va.

Ara, Senyor, ajuda'ns tu. Dóna'ns tu la pau, ensenya'ns tu la pau, guia'ns tu cap a la pau. Obri els nostres ulls i els nostres cors, i dóna'ns la valentia per a dir: «Mai més la guerra!»; «amb la guerra, tot queda destruït». Infon-nos el valor de dur a terme gestos concrets per a construir la pau.

Senyor, Déu d'Abraham i dels Profetes, Déu amor que ens has creat i ens crides a viure com a germans, dóna'ns la força per a ser cada dia artesans de la pau; dóna'ns la capacitat de mirar amb benevolència tots els germans que trobem en el nostre camí. Fes-nos disponibles per a escoltar el clam dels nostres ciutadans que ens demanen transformar les nostres armes en instruments de pau, temors en confiança i les nostres tensions en perdó.

Mantén encesa en nosaltres la flama de l'esperança per a prendre amb pacient perseverança opcions de diàleg i reconciliació, perquè finalment triomfe la pau. I que siguin desterrades del cor de tot home estes paraules: divisió, odi, guerra. Senyor, desarma la llengua i les mans, renova els cors i les ments, perquè la paraula que ens porta a l'encontre siga sempre «germà», i l'estil de la nostra vida es convertisca en shalom, pau, salam. Amén.

— Papa Francesc, Invocació per la pau, 8 de juny de 2014

AMDG

Oració per la nostra terra

Déu omnipotent,
que estàs present en tot l'univers
i en la més xicoteta de les teues criatures,
Tu, que envoltas amb la teua tendresa tot allò que existeix,
aboca en nosaltres la força del teu amor
perquè cuidem la vida i la bellesa.

Inunda'ns de pau, perquè visquem com
germans i germanes
sense fer mal a ningú.

Déu dels pobres,
ajuda'ns a rescatar
els abandonats i oblidats d'aquesta terra
que tant valen als teus ulls.

Guareix les nostres vides,
perquè siguem protectors del món
i no depredadors,
perquè sembrem bellesa
i no contaminació i destrucció.

Toca els cors
dels qui busquen només beneficis
a costa dels pobres i de la terra.

Ensenya'ns a descobrir el valor de cada cosa,
a contemplar admirats,
a reconèixer que estem profundament units
amb totes les criatures
en el nostre camí cap a la teua llum infinita.

Gràcies perquè estàs amb nosaltres cada dia.
Anima'ns, per favor, en la nostra lluita
per la justícia, l'amor i la pau.

Papa Francesc, Laudato Si', 2015.